

Konkurransklagenemnda

Konkurransklagenemndas avgjørelse 9. mai 2025

Sak: 2025/0425

Klager: Coop Norge SA

Prosessfullmektig: Advokatfirmaet Wiersholm ved advokat Håkon Cosma Størdal

Konkurransklagenemndas medlemmer:

Espen Skjerven, Ingebjørg Tønnessen og Elisabeth Wittemann

1 Sakens bakgrunn

- (1) Saken gjelder klage på partsinnsyn i dokument i Konkurransetilsynets [REDACTED].
[REDACTED] Coop Norge SA (heretter «klager») ved Advokatfirmaet Wiersholm AS krevde 23. januar 2025 innsyn i en rekke dokumenter, inkludert alle filene på dokumentene, på [REDACTED]:
- (2) [REDACTED]
- [REDACTED]
  - [REDACTED]
  - [REDACTED]
  - [REDACTED]
  - [REDACTED]
- (2) Innsynskravet er fremmet i forbindelse med sak 2017/539 («prisjegersaken»), der Konkurransetilsynet traff vedtak om overtredelsesgebyr den 21. august 2024.
- (3) Konkurransklagenemnda traff vedtak 29. juni 2022 og 12. oktober 2022 i sak om klage fra Coop Norge SA om innsyn i flere dokumenter i Konkurransetilsynets [REDACTED]. Nemnda kom til at det skulle gis innsyn i enkelte dokumenter og deler av dokumenter, mens andre dokumenter skulle unntas innsyn i medhold av konkurranseloven § 26. Saken ble sendt tilbake til Konkurransetilsynet, som kunne gi innsyn i tråd med vedtaket og i tillegg vurdere unntak for eventuelle forretningshemmeligheter.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00   post@knse.no

- (4) Klager krevde 23. januar 2025 på nytt innsyn i disse dokumentene, samt en rekke nye dokumenter, som er listet opp i avsnitt 1 ovenfor. De dokumentene som har vært gjenstand for klagebehandling tidligere er [REDACTED]. De dokumenter som innsynskravet av 23. januar 2025 gjelder, men som ikke tidligere er behandlet av nemnda, er dermed dokument [REDACTED], [REDACTED].
- (5) Konkurransetilsynet ga partsinnsyn i flere dokumenter, og avslo samtidig innsynskravet for en rekke dokumenter med henvisning til at disse ikke inngikk i «sakens dokumenter» og dermed kan unntas fra partsinnsyn i medhold av konkurranseloven § 26 tredje ledd.
- (6) Klager påklaget avslaget 11. februar 2025.
- (7) Konkurransetilsynet oversendte saken til Konkurransesklagenemnda 3. mars 2025. I oversendelsesbrevet ble det i tillegg til konkurranseloven § 26 vist til forvaltningsloven § 18 a som grunnlag for unntak fra innsyn.
- (8) I korrespondanse med Konkurransetilsynet er det avklart at en rekke av dokumentene som i utgangspunktet var gjenstand for klage, er gitt ut i sin helhet med unntak av forretningshemmeligheter. Dette gjelder:

[REDACTED]

- (9) Klager har i e-post 4. april 2024 bekreftet at klagen ikke gjelder unntak fra innsyn for det som vurderes som forretningshemmeligheter, jf. forvaltningsloven § 19 første ledd bokstav b. De ovennevnte dokumentene er dermed ikke gjenstand for klage og behandles ikke.
- (10) I e-post 11. april 2025 utpekte nemndsleder Karin Fløistad nemndsmedlemmene Espen Skjerven og Ingebjørg Tønnessen samt settemedlem Elisabeth Wittemann til å behandle foreliggende sak, jf. konkurranseloven § 36 tredje ledd siste punktum. Espen Skjerven ble utpekt til saksordfører.
- (11) Etter forvaltningsloven § 34 annet ledd kan Konkurransesklagenemnda prøve alle sider av saken. Dette betyr at nemnda kan prøve både faktum, saksbehandling, rettsanvendelse og skjønn. Etter forvaltningsloven § 34 siste ledd første punktum kan nemnda treffe nytt vedtak i saken.

2 Klagers og Konkurransetilsynets anførsler

2.1 Klagers hovedanførsler

- (12) Konkurranseloven § 26 tredje ledd regulerer retten til innsyn for foretak frem til Konkurransetilsynet har truffet vedtak i saken. Etter at en sak er avsluttet følger hovedregelen av forvaltningsloven § 18 første ledd. Fordi ileggelse av overtredelsesgebyr er straff etter EMK artikkel 6 nr. 1, er det en snever adgang for Konkurransetilsynet til å unnta dokumenter fra klagers innsynsrett basert på unntakene i forvaltningsloven §§ 18 a til 18 c. Ingen av forvaltningslovens unntaksbestemmelser kommer til anvendelse når bestemmelsene tolkes i samsvar med EMK.
- (13) I vedtaket om overtredelsesgebyr har sakkyndigrapportene fått en klart mer fremtredende rolle enn i varselet. Konkurransetilsynets konklusjon om konkurransebegrensende virkninger bygger i stor grad på Harringtons teoretiske arbeid. Dette øker klagers behov for kontradiksjon. Klager har samtidig grunn til å mistenke at Konkurransetilsynet har lagt føringer for rapporten og at konklusjonene i rapporten kan være påvirket av dette, noe som har vesentlig betydning for rapportens bevisverdi. Klager må gis anledning til å kontrollere om svakheter ved dataene Harrington er forelagt er håndtert på en forsvarlig måte. Korrespondanse om møtetidspunkter og lignende er også av betydning, ettersom slik korrespondanse bidrar til å avklare hvor utstrakt kontakten mellom Harrington og Konkurransetilsynet har vært.
- (14) I saker om straff stiller EMK artikkel 6 krav om at den tiltalte har en effektiv mulighet til kontradiksjon om hvilke forhold en ekspertrapport baserer seg på, jf. *Kartoyev and Others v. Russia* (application no 9418/13).
- (15) Korrespondanse med en ekstern sakkyndig er i utgangspunktet ikke organinterne dokumenter. I vedtaket fremstilles Whish og Harrington som uavhengige sakkyndige eksperter. Det er kun Whish og Harrington som har signert rapportene.
- (16) Av hensyn til sakens opplysning, har tvisteloven ikke et eget bevisforbud eller bevisfritak for forvaltningens interne saksdokumenter. Etter tvistelovens regler tolket i lys av Høyesteretts praksis står retten til å kreve bevis tilgang til forvaltningens interne dokumenter sterkt. Det er tilstrekkelig at dokumentene kan ha betydning som bevis gitt anførselene i saken. Prosessøkonomiske hensyn kan ikke begrunne sladding av dokumentene. Ettersom klager uansett vil få tilgang til dokumentene ved en eventuell domstolsbehandling for lagmannsretten, tilsier hensynet til kontradiksjon og hensynet til sakens opplysning, samt hensynet til en effektiv klagebehandling at klager (og Konkurransetilsynet) får tilgang til dokumentene.

2.2 Konkurransetilsynets anførsler

- (17) Det får ikke avgjørende betydning for vurderingen av innsynskravet om det behandles etter konkurranseloven § 26 tredje ledd eller forvaltningslovens regler i denne saken. Det samme resultatet følger av forvaltningslovens regler om partsinnsyn riktig tolket. Konkurransetilsynet har etter en ny vurdering av klagers innsynskrav kommet til at forvaltningslovens regler må antas å være riktig hjemmelsgrunnlag for vurdering av partsinnsyn i sakens dokumenter etter at Konkurransetilsynet har truffet vedtak i den aktuelle saken.
- (18) Dokumentene utgjør organinterne dokumenter og kan i utgangspunktet unntas fra innsyn med hjemmel i forvaltningsloven § 18 a første ledd. Måten oppdragenes art og omfang er

definert på i oppdragsavtalene, mandatet og i øvrig underliggende korrespondanse viser at konsulentoppdragene var knyttet til en konkret og pågående sak som Konkurransetilsynet har hatt til behandling og som nå står for Konkurransetilsynet. Oppdragenes art skiller seg dermed klart fra de tilfellene der det skal utarbeides en generell faglig betenkning fra en eller flere konsulenter som Konkurransetilsynet benytter. For samtlige avtaler ble det inntatt at det skulle ytes faglig bistand under Konkurransetilsynets ledelse, og at oppdragstakerne også skulle delta i andre aktiviteter som inngikk i prosjektet. Korrespondansen på [REDACTED] med de ulike oppdragstakerne viser at deres bistand, i tillegg til å skrive de nevnte diskusjonsnotatene/rapportene, også har bestått i å bidra med faglige råd og diskusjoner underveis i saksbehandlingen.

- (19) Delingen av informasjon og dialogen underveis i saksbehandlingen viser at det er høy grad av fortrolighet og tett integrasjon mellom de ulike oppdragstakerne og Konkurransetilsynet. Oppdragenes art, omfang og varighet samt det faktum at to av oppdragene fortsatt pågår taler følgelig for at de respektive oppdragstakerne som Konkurransetilsynet har benyttet til faglig bistand i sak 2017/0539 er å anse som en del av organet, og at all korrespondanse mellom tilsynet og disse dermed er å anse som organintern. Oppgavene de har utført har stått i nær sammenheng med oppgaver Konkurransetilsynet ellers utfører og/eller som normalt ville blitt utøvd av Konkurransetilsynet selv.
- (20) Dokumentene kunne også vært unntatt med hjemmel i forvaltningsloven § 18 b tredje ledd jf. andre ledd. Oppdragstakerne har bistått Konkurransetilsynet med råd og vurderinger av hvordan Konkurransetilsynet bør opptre i saken. De aktuelle dokumentene kan rubriseres som dokument om innhenting av dokument som inneholder råd og vurderinger.
- (21) Unntak er påkrevd av hensyn til en forsvarlig ivaretagelse av det offentlige interesser i saken fordi det er behov for å få diskutert og prøvd argumentasjon i en intern og fortrolig sfære. Innsyn vil være til hinder for en fri meningsutveksling og effektive beslutningsprosesser i forvaltningen.
- (22) Klager har fått innsyn i de deler av dokumentene som inneholder faktiske opplysninger og informasjon i saken som utgjør bevis etter EMK artikkel 6. I den grad dokumentene inneholder andre faktiske opplysninger, er dette opplysninger som klager har tilgang til som part i saken gjennom partsoffentlige versjoner av vedtak V2024-4 med vedlegg og øvrige saksdokumenter i sak 2017/0539 og [REDACTED]. Det er derfor ikke grunnlag for å gi ytterligere innsyn etter forvaltningsloven § 18 c.
- (23) Når det gjelder merinnsynsvurderingen etter forvaltningsloven § 18 andre ledd, vises det til at dokumentene ikke utgjør relevante bevis som klager har rett til innsyn i etter EMK artikkel 6, og den samme vurderingen må legges til grunn når § 18 andre ledd tolkes i lys av EMK artikkel 6. Konkurransetilsynet er et uavhengig forvaltningsorgan som fatter sine vedtak basert på en objektiv vurdering av alle relevante bevis i saken. Konkurransetilsynet må dermed påse at de eksperter som Konkurransetilsynet knytter seg til og rådfører seg med også baserer sine analyser på de objektive faktiske opplysningene i saken. Det er ikke lagt føringer på Harringtons rapport som er egnet til å svekke rapportens bevisverdi eller troverdighet, men det er gitt et mandat. Klager har fått innsyn i [REDACTED]

██████████. Klager har også fått innsyn i Harringtons rapporter, kun med unntak av forretningshemmeligheter ██████████. Klager har dermed tilgjengelig all informasjon for å etterprøve Harringtons rapport og analyser og har tilstrekkelig mulighet til kontradiksjon. Bevisverdien av dokumentene er uendret etter vedtaket om overtredelsesgebyr ble fattet.

- (24) Dokumentene er utarbeidet gjennom løpende og fortrolig dialog og kan sammenlignes med intern korrespondanse og intern saksutredning. Innsyn vil kunne skade både det pågående samarbeidet, men også potensielle fremtidige samarbeid der Konkurransetilsynet finner det hensiktsmessig å knytte seg til faglig bistand. Merinnsyn vil kunne føre til at det offentlige vegrer seg mot å engasjere slik rådgivere, at oppdragstakere vegrer seg for å påta seg visse oppdrag og at skriftlig dokumentasjon som genereres for denne typen oppdrag begrenses. Den faglige meningsutvekslingen vil kunne reduseres eller skje mer muntlig. Dette kan være til skade for en grundig saksforberedelse og til sist kvaliteten på avgjørelsene det offentlige treffer. Hensynet til klagers kontradiksjon veier dermed i dette tilfeller ikke tyngre enn behovet for unntak fra innsyn for de aktuelle dokumentene.
- (25) Tvisteloven kommer ikke til anvendelse, og i forarbeidene til konkurranseloven ble det vurdert om saksbehandlingen i konkurransesaker skulle ha større innslag av regler fra sivilprosessen. Det ble imidlertid funnet mest hensiktsmessig å ta utgangspunkt i forvaltningsloven. Hvorvidt bevisstilgang vil bli gitt etter tvistelovens regler må avgjøres på grunnlag av en konkret vurdering etter at Konkurransesklagemnda eventuelt har fattet vedtak i saken, og saken er brakt inn for domstolene.

3 Konkurransesklagemndas vurdering

3.1 Hvilke innsynsregler gjelder?

- (26) Sakens parter har rett til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter i medhold av forvaltningsloven § 18, for så vidt ikke annet følger av unntakene i §§ 18 a til 18 c, som blant annet gjelder organinterne dokumenter og dokumentere innhentet utenfra for den interne saksforberedelsen.
- (27) For foretak «*som Konkurransetilsynet etterforsker*» for overtredelse av konkurranseloven § 10 mv., følger det av konkurranseloven § 26 tredje ledd at foretaket skal gis adgang til å gjøre seg kjent med «*sakens dokumenter*», såfremt det kan skje uten skade eller fare for etterforskningen eller tredjeperson. Etterforskningen av klager og de øvrige partene må anses avsluttet da Konkurransetilsynet fattet vedtak om overtredelsesgebyr. Dette innebærer at klagen nå behandles med utgangspunkt i reglene i forvaltningsloven.
- (28) Konkurransesklagemnda bemerker at nemndas vedtak 26. september 2024 i sak 2024/845 ikke tok stilling til anvendelsen av konkurranseloven § 26 tredje ledd etter at vedtak var fattet, men tok stilling til om hvordan nemndas vedtak av 12. oktober 2022 i sak 2021/1665, som var fattet før vedtaksdato skulle forstås, jf. vedtaket avsnitt 18 siste setning.
- (29) Vedtakene om innsyn som ble truffet forut for gebyrvedtaket, er basert på en forståelse av hva som anses som «*sakens dokumenter*» i et straffeprosessuelt spor under etterforskningen. I denne vurderingen er hensynet til Konkurransetilsynets behov for å kunne arbeide internt og uforstyrret, ikke sammenfallende med vurderingene etter

forvaltningsloven når etterforskningsfasen er avsluttet. Det samme gjelder unntaket for rent administrativ korrespondanse med eksterne ressurser.

3.2 Oversikt over reglene om partsinnsyn

- (30) Det følger av forvaltningsloven § 18 at en part har rett til å gjøre seg kjent med «*sakens dokumenter*», så frem ikke annet følge av reglene i §§ 18 til 19.
- (31) En part har ikke krav på å gjøre seg kjent med «*dokument som et forvaltningsorgan har utarbeidd for sin egen interne saksforberedelse (organinterne dokumenter)*», jf. forvaltningsloven § 18 a første ledd.
- (32) Videre følger det av forvaltningsloven § 18 b andre ledd at «*[d]et kan gjøres unntak for deler av dokument som inneholder råd om og vurderinger av hvordan et organ bør opptre i en sak, og som organet har innhentet til bruk for sin interne saksforberedelse, når det er påkrevd av hensyn til en forsvarlig ivaretagelse av det offentliges interesser i saken.*» Dette omfatter også dokument for innhenting av slike dokumenter, jf. § 18 b tredje ledd.
- (33) Etter § 18 c har parten, selv om dokumentet er unntatt etter reglene i § 18 a eller § 18 b, rett til å gjøre seg kjent med «*de deler av det som inneholder faktiske opplysninger eller sammendrag eller annen bearbeidelse av faktum.*» Dette gjelder likevel ikke «*faktiske opplysninger uten betydning for avgjørelsen og heller ikke når opplysningene eller bearbeidelsen finnes i et annet dokument som parten har tilgang til.*»
- (34) Selv om det er adgang til å gjøre unntak fra innsyn, følger det av forvaltningsloven § 18 andre ledd at forvaltningsorganet likevel skal vurdere å gi helt eller delvis innsyn (merinnsyn). Merinnsyn bør gis dersom hensynet til parten veier tyngre enn behovet for unntak. I utgangspunktet er det opp til forvaltningsorganets skjønnsmessige vurdering om det skal gis merinnsyn. Retten til kontradiksjon og hensynet til forsvarlig saksopplysninger vil også her måtte veies opp mot mulige skadevirkninger av å gi ut dokumentene.
- (35) Konkurransklagenemnda mener det ved anvendelsen av forvaltningsloven bør ses hen til hvilken mulighet klager vil ha til å kreve tilgang til de samme dokumentene etter tvistelovens bevisregler. Det vises i denne sammenhengen til at behandlingen av saker om overtredelsesgebyr i Konkurransklagenemnda siden 1. april 2017 har trådt istedenfor en ordinær domstolsbehandling i første instans. Det fremgår av lovforarbeidene (Prop.37 L (2015–2016) punkt 4.5) at departementet var opptatt av at denne endringen i overprøvingsmodell skulle styrke, og ikke svekke, de private parterets rettsstilling i gebyrsaker:

«Departementet har i sin vurdering av hvilken modell som bør velges for overprøving av Konkurransetilsynets vedtak, lagt vekt på at organiseringen i størst mulig grad skal sikre at avgjørelsene som fattes er materielt riktige, at partenes rettssikkerhet ivaretas, at overprøvingen ikke tar for lang tid og ikke blir unødig kostbar. Departementet foreslår at alle vedtak fra Konkurransetilsynet skal overprøves gjennom klagebehandling i den nye klagenemnda, fordi dette er den ordning som departementet mener best ivaretar disse hensynene.

[...]

Begrunnelsen for at mulighetene til forvaltningsrettslig klagebehandling i dag er avskåret for overtredelsesgebyrsaker, er at domstolene ble vurdert som bedre egnet til å behandle slike saker enn departementet og at partene ville ha større tillit til en domstolsbehandling. Det ble også påpekt at domstolsbehandling uten forutgående klagebehandling ville være tidsbesparende. Disse argumentene faller etter departementets vurdering bort med etableringen av en ny og faglig spesialisert uavhengig klagenemnd. Denne nemnda skal både ha spesialkompetanse innen konkurranserett og konkurranseøkonomi, og ha saksbehandlingsregler som kan tilpasses den enkelte sak. Det siste gir mulighet for utstrakt bruk av muntlighet i gebyrsakene, for å legge til rette for at forvaltningsprosessen kan tilpasses de prosessuelle kravene som følger av EMK ved behandling blant annet av saker om overtredelsesgebyr.»

(36) Og deretter i punkt 6.6.1:

«Utvalget har vurdert om saksbehandlingen i klagesaker skulle ha større innslag av regler fra sivilprosessen, men har kommet til at siden det aktuelle organet er et forvaltningsorgan, er det mest hensiktsmessig å ta utgangspunkt i forvaltningsloven. Forvaltningsprosessen, slik den fremgår av forvaltningsloven, ulovfestet rett og rettspraksis, er et svært fleksibelt system som gir adgang til å tilpasse saksbehandlingen til det organet og det rettsområdet som er aktuelt. Utvalget har derfor av hensyn til behovet for et enkelt og oversiktlig system valgt å la forvaltningsloven gjelde og å gjøre de nødvendige unntak i lov eller forskrift, fremfor å sette sammen regler fra forskjellige rettsområder slik som forvaltningsloven, tvisteloven, straffeprosessloven og domstolsloven for å nevne de mest aktuelle.»

(37) Tvisteloven har ikke regler om bevisfritak for forvaltningens interne dokumenter. Ved en eventuell domstolsbehandling av gebyrvedtakene vil Konkurransetilsynet være forpliktet til å legge fram alle interne dokumenter som etterspørres, med mindre disse er uten relevans som bevis, jf. tvisteloven § 21-7. Etter rettspraksis skal det mye til før en bevisanmodning for et nærmere spesifisert dokument kan avslås under henvisning til manglende relevans, se blant annet HR-2014-2516-U og HR-2019-997-A.

(38) Overtredelsesgebyr etter konkurranseloven § 29 er å anse som straff etter EMK art. 6, og etter Konkurransklagenemndas vurdering er dette sentralt for avveiningen av de ulike hensynene som gjør seg gjeldende i saken. Det samme gjelder straffeprosessloven § 264 om dokumentinnsyn etter at tiltalte er tatt ut. Nemnda viser i den anledning til uttalelsene i HR-2020-1790-U, som gjaldt bevis tilgang for lagmannsretten i en sak om overtredelsesgebyr etter konkurranseloven:

«(35) Overtredelsesgebyr etter konkurranseloven § 29 er å anse som straff etter EMK artikkel 6, jf. Rt-2011-910 avsnitt 48 og Rt-2012-1556 avsnitt 38. Dette innebærer at den anklagete i utgangspunktet skal gjøres kjent med «all material evidence» som anklagemyndigheten er i besittelse av, hva enten dette er til den anklagetes gunst eller ugunst, se Den europeiske menneskerettsdomstolens storkammerdom 16. februar 2000 i sak Rowe og Davis mot Storbritannia, avsnitt 60 [EMD-1995-28901].

(36) Den anklagete – her Telenor – har derfor i utgangspunktet rett til å få tilgang til «alt relevant bevismateriale» som anklagemyndigheten – her konkurransemyndighetene – er i besittelse av, se Kjølbros, Den europeiske menneskerettighetskonvensjon for praktikere, 5. utgave 2020, side 675 og 676. På den måten settes selskapet i stand til selv å vurdere bevisverdien nærmere.

(37) Dette innebærer at tvisteloven § 21-7 andre ledd bokstav b må brukes med større varsomhet i saker som kan ende med straff etter EMK artikkel 6, enn i andre saker. I enkelte tilfeller vil artikkel 6 være en skranke. I andre tilfeller vil beviskraften være usikker, typisk når avgjørelsen treffes under saksforberedelsen og uten at domstolen har sett beviset, slik situasjonen var her. Da vil det etter ankeutvalgets syn som regel være grunn til å utvise forsiktighet med å bruke § 21-7 andre ledd bokstav b som grunnlag for bevisavskjæring. Dette har også sammenheng med at de prosessøkonomiske hensyn bestemmelsen hviler på, kan gjøre seg gjeldende på en annen måte i slike saker.»

- (39) Tilsvarende utgangspunkter gjør seg gjeldende for Konkurransklagenemndas behandling, og hensynet til partenes rett til kontradiksjon etter EMK artikkel 6 tilsier at forvaltningslovens unntaksbestemmelser anvendes med varsomhet.

3.3 Spørsmål om dokumentene kan unntas fra innsyn i medhold av forvaltningsloven § 18 a

3.3.1 Rettslige utgangspunkter

- (40) Utgangspunktet etter forvaltningsloven § 18 a er at dokumenter som et organ har utarbeidet for sin egen interne saksforberedelse, kan unntas fra offentlighet. Formålet med bestemmelsen er å sikre den interne arbeidsro, herunder mulighet til å kunne lage foreløpige utkast og ha en åpen intern meningsutveksling innad i et organ. Unntaket er begrenset til å gjelde internt i et organ, hvilket betyr at dokumenter som mottas og sendes eksternt mister sin karakter av å være organinterne. For eksempel vil dokumenter som utveksles mellom organer ikke kunne karakteriseres som organinterne.
- (41) Bestemmelsen i forvaltningsloven § 18 a er en videreføring av den tidligere regelen om unntak for organinterne dokumenter i § 18 annet ledd. Regelen ble omarbeidet og inntatt i § 18 a ved revisjonen av offentlighetsloven i 2006. I merknaden til forvaltningsloven § 18 a i Ot.prp. nr. 102 (2004–2005) side 154-155 vises det til at bestemmelsen svarer til offentleglova § 14. Forarbeidsuttalelsene og andre rettskilder som direkte gjelder offentleglova er dermed også relevante ved tolkingen av forvaltningsloven § 18 a.
- (42) Det fremgår av Ot.prp. nr. 102 (2004–2005) side 131, nærmere om vurderingen av når en ekstern oppdragstaker skal regnes som en del av det aktuelle organet:

«Om ein person som er mellombels knytt til eit organ, f.eks. for å utføre eit utgreiingsoppdrag, skal reknast som ein del av organet eller som ein ekstern oppdragstakar, vil avhenge av ei konkret vurdering. Dersom personen er tilsett som arbeidstakar i organet, vil vedkommande alltid måtte reknast som ein del av organet. Dersom det er tale om eit oppdragstilhøve, vil dette avhenge av arten til oppdraget, mandatet og kva grad av fortrulegheit og internt samarbeid med organet som det er lagt opp til».

- (43) Veilederen til offentleglova punkt 7.2.2 gir også retningslinjer for denne vurderingen, og det fremgår at dersom de aktuelle personene er «å rekne som oppdragstakarar, vil spørsmålet avhenge av kva slags oppdrag det er tale om, kva mandat personane har, kor lenge oppdraget skal vare, og om dei skal samarbeide tett med organet».
- (44) I Aulstad, Innsynsrett, 2018 på side 262, legges det til grunn at «hvis vedkommende har høy faglig kompetanse og er engasjert til å gi faglige råd, vil det være nærliggende å anse vedkommende som selvstendig oppdragstaker, og ikke en del av organet. Korrespondanse

mellom organet og oppdragstakeren vil da ikke kunne unntas som organintern etter offl. § 14».

- (45) Det er samtidig lagt til grunn i kommentarutgaven til offentleglova at «[d]ersom innholdet i mandatet eller oppdraget innebærer at den eksterne oppgaver er sammenvevd med oppgaver organet ellers utfører, eller den eksterne er tillagt oppgaver som normalt ville blitt utøvd av organet selv, vil det tale for at den eksterne personen under utførelsen av oppdraget er en del av organet».¹
- (46) På denne bakgrunn vil Konkurransklagenemnda foreta en konkret vurdering av de enkelte oppdragstakernes tilknytning til Konkurransetilsynet. Sentrale momenter i disse vurderingene er mandatet, oppdragslengden, samarbeidsformen, og om oppdraget er tett integrert i Konkurransetilsynets arbeid eller har en mer selvstendig karakter.

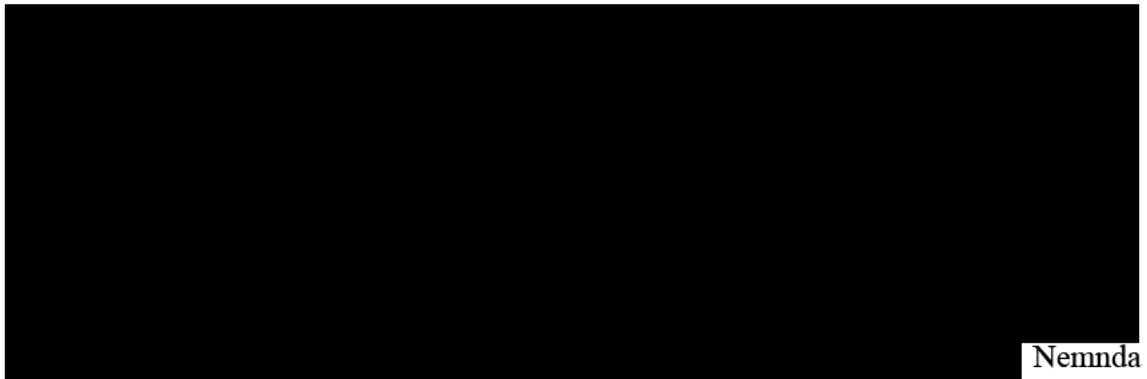
3.3.2 Konkurransklagenemndas vurdering

3.3.2.1 Dokumenter som gjelder kommunikasjon med Richard Whish

- (47) Richard Whish er jurist og professor emeritus ved King's College London.

- (48) [Redacted text block]

¹ Offentleglova, Lovkommentar s. 222 Kristian Brandt m.fl. Universitetsforlaget 2018.

Nemnda legger i denne forbindelse også vekt på at Whish har høy faglig kompetanse og er engasjert til å gi faglige råd.

- (52) Konkurransklagenemnda legger til grunn at Konkurransetilsynet her har hatt et visst behov for en fortrolig meningsutveksling med Whish. Imidlertid er det i vanlige oppdragsforhold også normalt en del interaksjon knyttet til hva som skal utredes og når det gjelder løpende problemstillinger som oppstår. For eksempel er det ikke uvanlig at oppdragstakere blir gitt innsyn i relevante dokumenter under pålegg av en særskilt taushetsplikt, jf. Konkurransklagenemndas avgjørelse V02/2020 i sak 2020/65, der dette er lagt til grunn.
- (53) I sistnevnte sak var spørsmålet om en henvendelse fra Konkurransetilsynet om et mulig konsulentoppdrag til Bjørn Olav Johansen og Odd Rune Straume i Konkurransetilsynets sak 2019/122 og fullstendig sakslogg i samme sak kunne unntas etter offentleglova § 14 første ledd. Det endelige notatet fra Johansen og Straume var det tidligere blitt gitt innsyn i. Etter en konkret og samlet vurdering kom nemnda til at oppdraget til Johansen og Straume var et eksternt utredningsoppdrag. Johansen og Straume kunne derfor ikke anses som en del av Konkurransetilsynet ved utførelsen av oppdraget. Offentleglova § 14 kom følgelig ikke til anvendelse. Nemnda la vekt på at rapporten ikke var knyttet til en enkeltsak, men i et mer generelt utredningsarbeid i Konkurransetilsynet. Videre trakk nemnda frem at oppdragstakerne leverte en faglig selvstendig rapport, som svar på et konkret oppdrag, hvor Konkurransetilsynet i begrenset grad påvirket vurderingene og konklusjonene.
- (54) Saken her skiller seg fra ovennevnte sak ved at den gjelder en rapport som omhandler en konkret sak. Nemnda mener likevel at mange av de øvrige momentene som nemnda vektla i saken også gjør seg gjeldende her. For eksempel er det tale om innhenting av rapport fra fagkyndige, det leveres selvstendige rapporter og kommunikasjonen i saken skjer i stor grad for å gi et tilstrekkelig grunnlag for å skrive rapporten.
- (55) Også i daværende Nærings- og handelsdepartements avgjørelse av 7. august 2013 (referanse: 12/2773) kom departementet til at en rådgiver ikke var en integrert del av Konkurransetilsynet, selv om det hadde vært et betydelig omfang korrespondanse mellom rådgiveren og Konkurransetilsynet i forbindelse med utarbeidelsen av en rapport. Rapporten var imidlertid av mer generell art og gjaldt ikke en enkeltsak, slik som vår sak. Departementet uttalte at det var avgjørende «*hvor langt inn i tilsynets interne vurderinger og saksbehandling den eksterne bidragsyteren er trukket*». Ut fra det som Konkurransklagenemnda har redegjort for ovenfor, er det nemndas syn at Whish ikke er trukket så langt inn i saksbehandlingen at han må anses som en del av Konkurransetilsynet ved anvendelsen av forvaltningsloven § 18 a.

- (56) Følgelig er det Konkurransklagenemndas vurdering at forvaltningsloven § 18 a ikke kommer til anvendelse for dokumentene knyttet til Whishs oppdrag.

3.3.2.2 Dokumenter som gjelder kommunikasjon med Joe Harrington

- (57) Joseph E. Harrington Jr. er samfunnsøkonom og professor ved the Wharton School of the University of Pennsylvania.

- (58) [REDACTED]

[REDACTED]

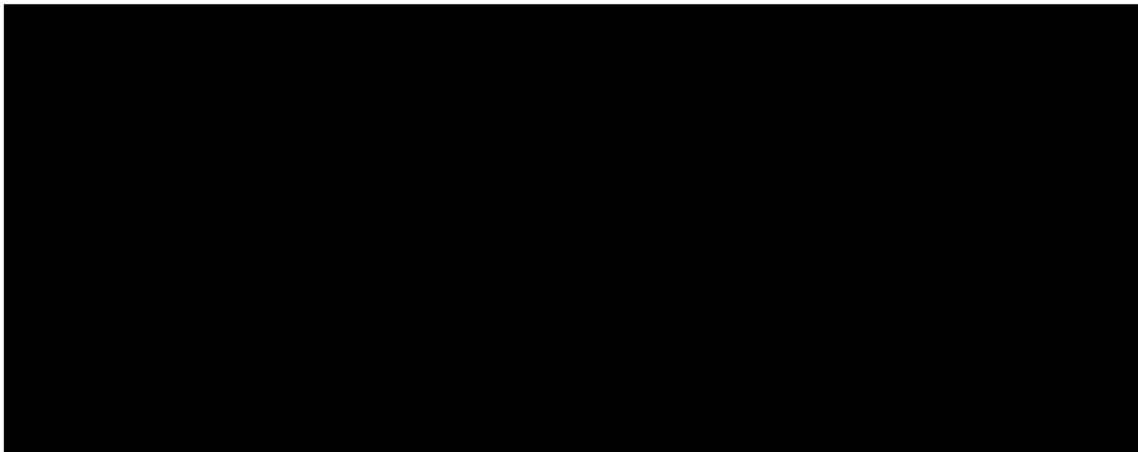
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

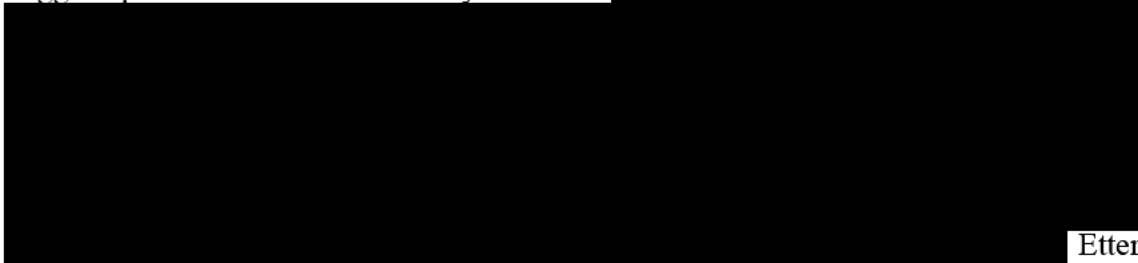

Nemnda legger i denne forbindelse også vekt på at Harrington har høy faglig kompetanse og er engasjert til å gi faglige råd.

- (64) I likhet med vurderingen knyttet til bistanden fra Richard Whish ovenfor, legger Konkurransklagenemnda vekt på at det er tale om innhenting av rapport fra en fagkyndig, at det leveres selvstendige rapporter og at kommunikasjonen i saken i stor grad skjer for å gi et tilstrekkelig grunnlag for å skrive rapporten. Dette fremgår også av vedtaket om overtredelsesgebyr, der det vises til rapporten som en ekstern fagkyndigrapport og viktig kilde og ikke som en del av Konkurransetilsynets interne arbeid.
- (65) Følgelig er det Konkurransklagenemndas vurdering at forvaltningsloven § 18 a ikke kommer til anvendelse for dokumentene knyttet til Harringtons oppdrag.

3.3.2.3 Kommunikasjon med Oeconomica DA

- (66) Oeconomica DA er et selskap eid og drevet av Espen R. Moen og Christian Riis, som begge er professorer ved Handelshøyskolen BI.

Etter nemndas syn er likevel Oeconomica DA sin rolle å være uavhengige faglige eksperter som kan gi Konkurransetilsynet råd og vurderingen om hvordan man bør opptre i en konkret sak, selv om arbeidet ikke skulle kunne ut i en endelig rapport. Kommunikasjonen mellom tilsynet og Oeconomica DA om planlegging av møter m.m., kan dermed ikke unntas i medhold av forvaltningsloven § 18 a.

3.4 Spørsmål om dokumentene kan unntas fra innsyn i medhold av forvaltningsloven § 18 b

3.4.1 Rettslige utgangspunkter

- (67) Det følger av forvaltningsloven § 18 b andre ledd at *«[d]et kan gjøres unntak for deler av dokument som inneholder råd om og vurderinger av hvordan et organ bør opptre i en sak, og som organet har innhentet til bruk for sin interne saksforberedelse, når det er påkrevd av hensyn til en forsvarlig ivaretagelse av det offentliges interesser i saken.»* Også dokument om innhenting av slike dokumenter kan unntas, jf. tredje ledd.
- (68) Av forarbeidene til offentleglova, Ot.prp. nr. 102 (2004–2005) side 155, fremgår det at forvaltningsloven § 18 b tilsvarer offentleglova § 15 første til tredje ledd. Forarbeidsuttalelsene og andre rettskilder som direkte gjelder offentleglova er derfor også relevante rettskilder etter den tilsvarende bestemmelsen i forvaltningsloven § 18 b.
- (69) De samme forarbeidene side 135 gir veiledning med hensyn til forståelsen av disse bestemmelsene. Det fremgår her:

«Unntakshøvet gjeld råd og vurderingar av korleis eit organ bør stille seg i ei sak. Dette femner om råd og vurderingar av kva handlingsalternativ organet bør velje i ein gitt situasjon, kva avgjerd det bør treffe o.l., medrekna vurderingar av kva konsekvensar som vil materialisere seg ved ulike handlingsalternativ.

[...]

Det vil ikkje vere høve til å unnata fråsegner som ikkje har karakter av råd og vurderingar av korleis organet bør stille seg. Dette inneber at det som hovudregel ikkje vil vere høve til å unnata dei delane av eit dokument som berre inneheld generelle premissar som skal inngå i avgjerdsgrunnlaget til mottakaren, f.eks. generelle utgreiingar av faktiske tilhøve eller av rettsspørsmål. Dersom slike generelle utgreiingar er samanvevde med råd og vurderingar av korleis organet bør stille seg, vil det likevel vere høve til å unnata dei. Der dette gjer seg gjeldande for alle delar av dokumentet, vil det kunne gjerast unntak for heile dokumentet. Rettslege utgreiingar som gjeld enkeltsaker, er eit eksempel på tilfelle der det ofte vil vere ei slik samanveving av generelle utgreiingar av rettstilstanden, vurderingar av den enkelte saka og råd og vurderingar av korleis mottakaren bør stille seg, at det vil vere høve til å unnata heile dokument.»

- (70) Det kreves også som vist ovenfor, at unntak er påkrevd av hensyn til en forsvarlig ivaretagelse av det offentliges interesser i saken. Det følger av Ot.prp. nr. 102 (2004–2005) side 135:

«At unntak må vere påkravd, er eit nokså strengt vilkår. Dette inneber at det må vere ein nokolunde reell fare for at det vil føre til skade av eit visst omfang på dei interessene føreseigna skal verne om. Om skadevilkåret er oppfylt, vil kunne stille seg ulikt ettersom tida går. Sjølv om ei offentleggjering på eit tidspunkt kunne føre til skadeverknader, treng ikkje det lenger vere tilfelle når det har gått ei viss tid, f.eks. vil det som oftast ikkje ha skadeverknader å offentleggjere råd og vurderingar som gjeld forhandlingar etter at avtalen er inngått.»

- (71) Det fremgår videre av Ot.prp. nr.102 (2004–2005) side 54 at bakgrunnen for vilkåret er at dokumenter som kommer utenfra ofte vil være gjennomarbeidet og endelige fra avsenderens side:

«Etter departementet sitt syn vil omsyna som grunnlag høvet til å gjere unntak for organinterne dokument, ofte ikkje gjere seg gjeldande for dokument som kjem utanfrå til den interne saksførebuinga i eit organ. For dokument som kjem utanfrå, vil det såleis i hovudsak vere slik at dokumenta er gjennomarbeidde og endelege frå avsendaren si side. Sidan dokumenta kjem utanfrå, vil det normalt ikkje vere fare for at det kan reisast tvil om kva som er avgjerda eller synet til mottakaren i saka. Faren for at avgjerdsfridommen til mottakarorganet skal bli innskrenka, vil som oftast heller ikkje gjere seg gjeldande ut ifrå dei synspunkta andre organ eller personar gjer gjeldande i saka.»

- (72) I Norsk Lovkommentar ved Jan Fridthjof Bernt, note 564, til forvaltningsloven § 18 b fremgår det om unntaksregelen:

«De interessene som skal kunne ivaretas på denne måten, er selvsagt bare legitime offentlige interesser, ikke ønske om å skjule feil, ivaretagelse av særinteresser, eller for å beskytte forvaltningen mot kritikk. Det som skal kunne skjermes på denne måten, er i første rekke interne prosesser, de standpunkter som har vært lagt frem og diskutert under veien frem til en avgjørelse, men ikke det saklige grunnlaget for de avgjørelsene som tas.»

- (73) Av «Rettleiar til offentleglova» punkt 7.3.4.3 fremgår følgende om terskelen for unntak:

«Unntaket vil fyrst og fremst kunne vareta behovet for å gjere unntak for råd og vurderingar som eit offentleg organ innhentar i samband med at det er involvert i forhandlingar eller tvistar. Dette vilkåret inneber at det ikkje vil vere kurant å bruke dette unntaket i saker av meir generell art, eller i saker som gjeld tradisjonell myndigheitsutøving.»

- (74) Etter § 18 b tredje ledd gjelder unntakene i paragrafen tilsvarende for «dokument om innhenting av dokument som nevnt i første og andre ledd, og innkallinger til og referater fra møter mellom overordnede og underordnede organer, mellom departementer og mellom et organ og noen som gir råd eller vurderinger som nevnt i andre ledd.» Skadevilkåret i første og andre ledd gjelder også for dette unntaket, se Ot.prp. nr. 102 (2004–2005) side 136. Nemnda viser til det som er sagt tidligere om at unntaksbestemmelsene bør brukes med varsomhet på dette trinnet av saken.

- (75) Selv om vilkårene for å unnta opplysninger etter forvaltningsloven § 18 b er oppfylt, innebærer ikke det en plikt til å unnta opplysningene. Bruk av unntaket skal veies opp mot øvrige hensyn, og innsyn bør gis der disse hensynene veier tyngre enn behovet for unntak.

3.4.2 Konkurransklagenemndas vurdering

3.4.2.1 Innledning

- (76) Ved Konkurransklagenemndas vedtak 29. juni 2022 og 12. oktober 2022 fikk klager innsyn i hele eller deler av dokumenter som innehold faktiske opplysninger og/eller bearbeidelse, sammenstilling mv. av faktiske opplysninger. Det ble ikke gitt innsyn i dokumenter som ble ansett utarbeidet som ledd i Konkurransetilsynets interne

saksforberedelse og hvor innsyn ville kunne vanskeliggjøre behovet for å kunne arbeide internt og uforstyrret med egne vurderinger. Dette omfattet blant annet kommunikasjon med eksterne rådgivere som inneholdt meningsutveksling, utkast til rapporter, taktiske vurderinger, vurderinger av sakens styrke og svakheter, mv. Klager fikk heller ikke innsyn i dokumenter av ren administrativ karakter, da disse ikke ble ansett som del av sakens opplysning. Det vises til gjennomgangen av det rettslige grunnlaget som lå til grunn for vedtakene, i vedtaket 12. oktober punkt 3.1.

- (77) Etter at Konkurransetilsynet har truffet gebyrvedtak i prisjegersaken, og «etterforskningsfasen» er avsluttet, er det Konkurransklagenemndas vurdering at hensynet til å kunne arbeide internt og uforstyrret med egne vurderinger ikke på samme måte gjør seg gjeldende. Samtidig gjør hensynet til partens mulighet for en forsvarlig forberedelse i klagesaken for Konkurransklagenemnda, seg sterkere gjeldende. Nemnda viser blant annet til at klager har reist spørsmål ved om Konkurransetilsynet har påvirket konklusjonene i rapportene fra Harrington som gebyrvedtaket bygger på.

3.4.2.2 Betenknninger/rapporter og utkast til rapporter

- (78) Klager har begjært innsyn i betenknninger/rapporter og utkast til rapporter. Disse inngår i sakens dokumenter, jf. forvaltningsloven § 18, og klager har i utgangspunktet rett til å gjøre seg kjent med dokumentene. Noen av disse dokumentene ble helt eller delvis unntatt innsyn i klagenemndas vedtak 29. juni og 12. oktober 2022. Det gjelder [REDACTED]. Tre av dokumentene er ikke tidligere behandlet. Det gjelder [REDACTED].
- (79) For de aktuelle dokumentene vil hensynet til forsvarlig ivaretagelse av offentlige interesser i saken være et relevant hensyn. Konkurransklagenemnda er enig i at innsyn i foreløpige råd og vurderinger kan ha negativ innvirkning på forvaltningens interne meningsutveksling, ved at meningsutveksling vil kunne reduseres eller at diskusjoner og innspill i større utstrekning foretas muntlig. Dette kan virke negativt på saksforberedelsen og kvaliteten på avgjørelsene til det offentlige. Disse hensyn må imidlertid veies opp mot klagers behov etter at vedtak er fattet, for å gjøre seg kjent med «*alt relevant bevismateriale*», jf. HR-2020-1790-U og EMK artikkel 6. Hensynet til kontradiksjon for den som kan risikere straff er sentralt både etter EMK artikkel 6 og forvaltningslovens regler. Etter vedtakstidspunktet er da det sentrale spørsmål om dokumentet er bevis med relevans for saken.
- (80) Etter rettspraksis skal det lite til før kravet til relevans er oppfylt. Etter nemndas syn er [REDACTED] relevante bevis som klager må få tilgang til på dette stadiet av saken. Det vises til at klager har gjort gjeldende at det er «grunn til å mistenke at Konkurransetilsynet har lagt føringer for rapporten og at konklusjonene i rapporten kan være påvirket av dette». Klager har da interesse av å kunne etterprøve hva rapporten bygger på, utover faktiske opplysninger, og hvordan den er blitt utarbeidet.
- (81) På denne bakgrunn kan ikke følgende dokumenter unntas innsyn i medhold av forvaltningsloven § 18 b jf. EMK artikkel 6:

[REDACTED]

3.4.2.3

(82) Klager har begjært innsyn i [redacted]. Av disse er [redacted] tidligere behandlet av nemnda. [redacted] er ikke tidligere behandlet av nemnda.

(83) Dokumentene inneholder blant annet [redacted]. Dokumentene er å regne som saksdokumenter etter forvaltningsloven § 18.

[redacted] Dette er opplysninger som Konkurransetilsynets nemnda tidligere har kommet til skulle unntas innsyn, under henvisning til Konkurransetilsynets interne saksforberedelse og hvor innsyn ville kunne vanskeliggjøre behovet for å kunne arbeide internt og uforstyrret med egne vurderinger. Etter Konkurransetilsynets syn stiller denne vurderingen seg annerledes etter at Konkurransetilsynet har fattet vedtak i saken. Selv om hensynet til de interne prosessene i Konkurransetilsynet kan tale for at dokumentene unntas innsyn etter forvaltningsloven § 18 b annet og tredje ledd, er det avgjørende spørsmålet for nemnda om dokumentene er å regne som bevis med relevans for saken, jf. gjennomgangen av de rettslige utgangspunktene over. Som nevnt skal det mye til for at en begjæring om innsyn i et spesifisert dokument kan avslås under henvisning til manglende relevans.

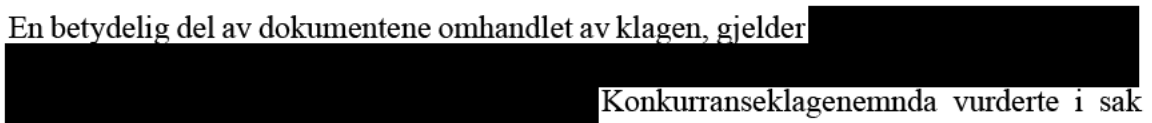
(84) Etter Konkurransetilsynets syn kan [redacted]. Etter nemndas syn må også disse dokumentene anes som relevante bevis i saken selv om de ikke inneholder faktiske opplysninger som partene ikke er kjent med fra andre dokumenter. Selv om Konkurransetilsynet har et behov for å kunne [redacted], må hensynet til de interne prosessene i forvaltningen vike etter at vedtak er fattet. På samme måte som for dokumentene over, må hensynet til klagers rett på innsyn i alle relevante bevis veie tyngst, jf. EMK artikkel 6.

(85) Det er tidligere gitt innsyn i deler av dokumentene som inneholder faktiske opplysninger mv., jf. konkurranseloven § 26 tredje ledd. For øvrig konkluderer nemnda med at de delene som tidligere er unntatt innsyn i, etter at det er truffet gebyrvedtak ikke kan unntas i medhold av forvaltningsloven § 18 b. Dette gjelder:

[redacted]

- (86) En betydelig del av dokumentene omhandlet av klagen, gjelder

Konkurransklagenemnda vurderte i sak 2021/1665 del 2 disse som dokumenter utarbeidet for intern bruk, der Konkurransetilsynets behov for å arbeide internt og uforstyrret i sin saksforberedelse gjorde seg gjeldende. I den grad dokumentene inneholder faktiske opplysninger, ble de ansett som opplysninger som klager har tilgang til som part i saken, gjennom varselet og saksdokumentene for øvrig.

- (87) Konkurransklagenemnda har kommet til, med samme begrunnelse som ovenfor, at dokumentene ikke kan unntas partsinnsyn etter forvaltningsloven § 18 b. Tilsvarende gjelder dokumentene som ikke tidligere har vært gjenstand for klage. Til sammen gjelder det dokumentene:

[Redacted]

- (88) [Redacted] Nemnda mener det på samme måte som ovenfor at dokumentet er et relevant bevis [Redacted]. Tilsvarende hensyn gjør at heller ikke dette dokumentet kan unntas innsyn nå.

- (89) [Redacted]
- Nemnda finner ikke grunn til å praktisere meroffentlighet for disse opplysningene i dokumentet, jf. forvaltningsloven § 18 andre ledd. Øvrige opplysninger i dokumentet kan ikke unntas innsyn.

- (90) [Redacted]
- (91) Dokumentene knytter seg til innhenting av råd og vurderinger fra eksterne eksperter for Konkurransetilsynets interne bruk, jf. § 18 b tredje ledd jf. andre ledd. Innsyn kan virke negativt på saksforberedelsen og kvaliteten på avgjørelsene til det offentlige. Tilsvarende som for dokumentene som er vurdert ovenfor, må likevel hensynet til kontradiksjon gis avgjørende vekt etter at det er truffet gebyrvedtak.

- (92) På denne bakgrunn kan følgende dokumenter ikke unntas innsyn etter forvaltningsloven § 18 b andre og tredje ledd:

[Redacted]

3.4.2.4 Oversendelsesbrev og annen korrespondanse av administrativ karakter

- (93) Dokumentene gjelder [Redacted]

[REDACTED] men inneholder ikke noen faglige vurderinger om saken. Etter Konkurransklagenemndas syn er disse dokumentene, som [REDACTED], å regne som del av sakens dokumenter, jf. forvaltningsloven. § 18. Disse gjelder innhenting av dokumenter som nevnt i § 18 b andre ledd, og omfattes derfor av § 18 b tredje ledd.

- (94) For disse dokumentene står hensynet til klagers forberedelse i klagesaken og kontradiksjon svakere enn for dokumentene der tilsynet og de eksterne ekspertene deler faglige vurderinger mv. Konkurransklagenemnda kan heller ikke se at denne type dokumenter om administrative forhold har spesiell betydning som bevis i saken. Det er likevel nemndas vurdering at dokumentene samlet sett kan bidra til å belyse omfanget av kontakten med de eksterne ekspertene, og dermed klagers anførsel om tilsynets mulige føringer for rapporten. Nemnda mener også at det på dette trinnet av saken ikke er nødvendig å unnta dokumentene for å sikre forsvarlige interne avgjørelsesprosesser. Nemnda har, under noe tvil, kommet til at følgende dokumenter ikke kan unntas innsyn:

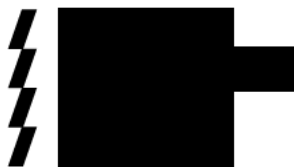
[REDACTED]

3.4.2.5 Øvrige dokumenter

- (95) Dokument [redacted] Nemnda kan ikke se at § 18 a eller § 18 b kan anvendes for å unnta dokumentet. Dokumentet er ikke begrunnet spesifikt i avslaget eller innstillingen, ettersom det der er gitt en mer overordnet begrunnelse og henvisning til hjemmel. Dokumentet er imidlertid delt med Whish, formodentlig i den hensikt å gi ham ytterligere bakgrunnsinformasjon i saken. Korrespondansen vil dermed inngå i sakens dokumenter, jf. forvaltningsloven § 18. Konkurranseskjennemnda kan ikke se at det er hjemmel til å unnta dokumentet fra innsyn, og viser til begrunnelsen for de øvrige dokumentene som det er gitt innsyn i.

- (96) Fire dokumenter er referater [redacted] Referater er nevnt som eksempel i forvaltningsloven § 18 b tredje ledd på dokumenter som kan unntas innsyn. Etter nemndas syn vil referatene, etter at vedtak er truffet, ikke kunne unntas innsyn etter forvaltningsloven § 18 b tredje ledd. Etter nemndas syn vil slike møtoreferater, som vil kunne si noe om hva tilsynet og de eksterne ekspertene har diskutert, kunne ha relevans som bevis. På det nåværende stadium må derfor hensynet til den interne prosessen i tilsynet vike. Det vises til vurderingene over. Referatene kan ikke unntas innsyn. Det gjelder:

- (97) I tillegg er det begjært innsyn i følgende dokument som er avgjort på annet grunnlag:

- (98) Dokument [redacted] er en intern e-post, og unntatt innsyn etter forvaltningsloven § 18 a. Nemnda finner ikke grunn til å praktisere meroffentlighet for dette dokumentet, jf. forvaltningsloven § 18 andre ledd.

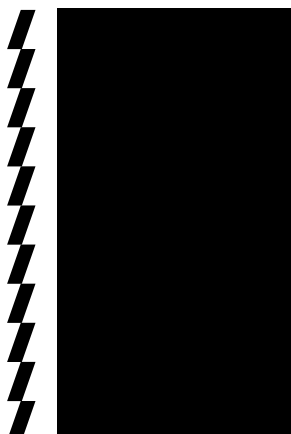
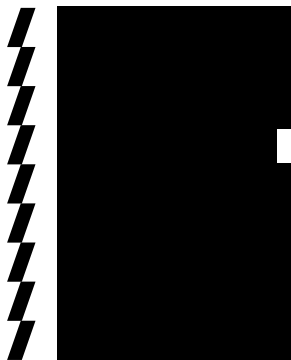
3.5 Forretningshemmeligheter

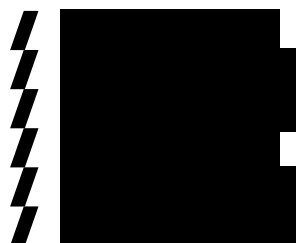
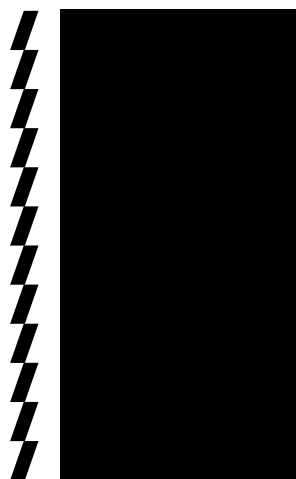
- (99) Konkurransklagenemnda har ikke vurdert om dokumentene som det nå gis innsyn i, inneholder eventuelle forretningshemmeligheter, jf. forvaltningsloven § 19. Det legges til grunn at Konkurransetilsynet har foretatt eller vil foreta en vurdering av dette.

4 Avgjørelse

- (100) Konkurransklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

1. Coop Norge SA gis innsyn i følgende dokumenter etter forvaltningsloven §§ 18 til 18 c:

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

2. [Redacted] unntas innsyn, jf. forvaltningsloven § 18 a. Deler av [Redacted]
[Redacted] unntas innsyn i samsvar med nemndas angivelse i avsnitt 89, jf. forvaltningsloven §
18 b.

Avgjørelsen er enstemmig.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur